

Kapitalizm ve Yaymaya Çalıştığı "Anlam" Kargaşası

İçeriği Yazan: [honour](#) [1] Zaman: Per, 22/09/2011 - 13:29

Yazar: Onur AKSOY



Tunus'ta devlet görevlileri tarafından pazar arabasına el konulan gencin kendini yakması ile fitili ateşlenen olaylar büyüyerek diktatör Zeynel Abidin Bin Ali'nin devrilmesine neden olmuş, aynı son, ayaklanmaların sıçradığı Mısır'da da gerçekleşmişti. Burjuva medyasının kullanmayı çok sevdiği "domino etkisi" daha sonra Libya'da kendini göstermiş, bu ülkeye emperyalist müdahalede bulunulmuştu.

Son olarak Esad rejimi tarafından bastırılmaya çalışılsa da Suriye de bu ayaklanmalardan kendine düşen payı almaya başladı (Başbakan Erdoğan en son ne diyordu? "Halkın gücü karşısında kimse duramaz. Göreceksiniz Esad gidecek". Demek ki gidecek!). Tüm bu "halk" ayaklanmalarının yansıttığı süreç batı ve Türk medyası tarafından "Arap Baharı" olarak lanse edilirken bazı kesimlerde "devrim" diye selamlanıyordu.

Hangi Devrim?

Yaşanan olayların "devrim" ya da devrimsel bir sürece kapı aralayabilecek "ilerici bir adım" olup olmadığı birçok alanda tartışıldı. Aslında benim üzerinde durmak istediğim konu farklı ancak öncesinde belirtmeliyim ki; özellikle 90'lı yılların başlarından itibaren, Sovyetlerin yıkılması ile hız kazanarak şekillenmeye başlayan yeni emperyalist düzenin Ortadoğu ve çevresindeki bölgeler için dayattığı sistemin baskısına artık cevap veremeyen Arap iktidarlarının bu yeni neoliberal sürece dahil olmak üzere maruz kaldığı ve sonucunda siyasal iktidarın değiştiği ayaklanmalara "devrim" demek pek doğru durmuyor.

Evet, süregelen olaylar belki birkaç diktatörü koltuğundan edip yeni iktidarlara yol açmış olabilir. Ancak devrimci bir süreç gözetmek için; bu ayaklanmalar kendini gerçekleştiren halkı devrime yöneltebilecek, ayaklanma kargaşasından çıkarıp sağlam politik eylemler sergileyebilecek, öncü-ilerici bir iktidara taşıyabilecek kabiliyette olmalıdır. Dolayısı ile sadece iktidar ve ona ait organların el değiştirdiği ancak değişen iktidarın sınıfsal bir temelde, işçi ve emekçiler için üretim ilişkilerinde bir ilerleme yaratmadığı, sonuç olarak emperyalizmin bölgedeki emelleri uğruna verdiği mücadele için "oyuncu değişikliklerine" gitmesi ne "devrim" ne de bir "ilerlemedir".

Peki, bir başka boyut olarak, kapitalizmin göbek taşında döne döne bir hal olmuş,

neoliberal, dinci-gerici kesimin normalde ağzına bile almaya çekindiği devrim kelimesini bu süreçte çokça dillendirmesini neye bağlayacağız?

Devrim Aşığı Liberaller

İşte asıl üzerinde durmak istediğim nokta burasıdır. Hiç durmadan ağızlarına yakışmayan devrim sözcüğünü dile getiren liberaller ve dinciler, emperyalizmin Sovyetler sonrası doruk noktasına ulaşan planında rollerini oynuyorlar sadece. Bu oyunda kendilerine biçilen görev “devrim” ve onunla ilgili tüm sosyalist olgulara sadece siyasi bir mücadele ile değil, kelime anlamlarına da içeri boşaltarak ya da özünü değiştirerek saldırmak. Yıllardır birçok insan canları pahasına, sosyalizm kavgası uğruna “eşitlik”, “özgürlük”, “demokrasi” ve “devrim” mücadelesi verirken kapitalizmin uşakları şimdi de sözü geçen kavramları anlamsal olarak yeniden inşa ederek kendi emelleri uğruna pazarlamaktadır.

Eşitlik, Özgürlük, Demokrasi...

Türkiye’nin bugün içinde bulunduğu döneme bakmak bile bize birçok örnek gösterebilir. Zira her geçen gün artan baskı ve faşizm ortamına, işçi ve emekçilerin tüm haklarının tırpalanmasına, gerici-feodal yaşam düzeninin kadınlar üzerindeki şiddetini her geçen gün arttırmasına, parasız eğitim isteyen öğrencilerin hapse tıklmasına ve benzeri olaylara rağmen, tüm bunlar “ileri demokrasi” olarak adlandırılmıyor mu? Üstelik demokrasinin tüm ilkeleri ayaklar altına alınarak. Amaca uygun ve saptırılmış bir demokrasi anlayışı. Kabullendirilmek istenen bu.

Yine yıllar boyunca solu “evcilleştirmek” uğruna, kötü göstermek için burjuva medyası sosyalistleri “marjinal sol” olarak tanımlamadı mı? Ne demektir solun önüne “marjinal” sıfatını koymak? Yoksa istenen aşırı solun varlığından yola çıkarak bunun bir de aşırı olmayanın varlığını ispatlamak, İslam için kurulan modelin bir benzerini aşırıya kaçmayan, “ılımlı sol” olarak belirlemek miydi? İstenen, zaman zaman muhalif bir tavır sergilemesine rağmen gerektiğinde “haddini bilen”, “yola gelen” bir sol oluşturmak mıydı? Günümüzün sosyal demokratlarına bakınca pek de başarısız olunmadığını, niteliği ve anlamı üzerinde oynanarak sunulan solun kapitalizm içindeki önemini daha net anlamıyor muyuz?

Başka bir örnek olarak “Amerika’nın ülkelere-halklara özgürlük getirmesi” verilemez mi? “özgürlük” kavramının bu kadar özünden çıkarıldığı, sömürgeci zihniyet elinde anlam değiştirdiği bir örnek ile dünyaya aşılacak istenen; günümüzde özgürlüklerin ancak bu şekilde, kapitalist güçlerin amaçları ile çatışmayarak ve onların elinden gelebileceği fikridir.

Kendini solda olarak niteleyen bazı kesimlerin yaklaşık 2 sene önce yayınladığı bir broşürde:

“ABD, Irak’ı işgal sürecinde Kürtleri Saddam zulmünden kurtaran ve onlara özgürlüklerini, kendi kaderlerini tayin hakkını tanıyan bir güç olarak davranmış, dolayısıyla Kuzey Irak’taki Kürdistan bölgesinde işgal sevinçle karşılanmıştır.” cümlelerinin geçtiğini ele alırsak durumun ne kadar vahim olduğunu anlayabiliriz.

Bu solcu arkadaşlar aynı zamanda “eşitlik” ve “özgürlük” kavramlarını kapitalizme yedeklemekle kalmıyor, bu uğurda Leninist teorileri de “ekonomik ve sınıfsal koşullar , uluslararası çıkar ilişkileri, emperyalizm, finans kapital” ve bunun gibi

somut olgularla değil, salt olarak yeniden tanımladıkları eşitlik ve özgürlük kavramları üzerinden yorumluyorlar. Bu bakımdan isteklerini Lenin üzerinden belirtirken aynı zamanda onun kemiklerini de sızlatıyorlar!

Tüm bunları göz önünde bulundurursak bize düşen, kapitalizmin "anlam kargaşası" oyunlarına aynı sertlikle cevap vermektir. Gerçek devrime ancak içi boşaltılmış "sahte" devrimleri gün yüzüne çıkartıp emperyalizmin bu oyununu bozarak ulaşabiliriz. Unutmayalım ki teoride meydana gelebilecek bir sapma pratiğe de yansır.

Artık daha fazla "ileri demokrasi" istemiyorsak, daha fazla "emperyalistlerin halklara özgürlük götürmesini" istemiyorsak, daha fazla sistem ile uyumlu, "ılımlı solcu" görmek istemiyorsak mücadelemize, devrime, eşitlik ve özgürlük taleplerimize sınıksız olarak bu olguların erozyona uğramasını engellemeliyiz.

Onur Aksoy

iletisim@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

Onur bey, yazıda

İçeriği Yazan: e atagül Zaman: Per, 22/09/2011 - 18:10

Onur bey, yazıda kullandığınız argümanlar bana fazla sübjektif geldi. mesela hangi devrim diye soruyorsunuz ve ardından yaptığınız tanımla devrimi 'ilerici bir adım' diye bir koşula bağlıyorsunuz. öncelikle sosyolojik açıdan bu hatalıdır. devrim ihtilal'in eş anlamlısı olarak kullanır; kelime 60'lı yıllarda kullanılmaya başlanmış bir kelime, biliyorsunuz arapça kökenli kelimeler pek sevilmediği için yoktan kelimeler üretildi bir hayli... ve anlamı tdk'ya göre 'Belli bir alanda hızlı, köklü ve nitelikli değişiklik.' bir başka tanım da elimdeki sosyal bilimler ansiklopedisinden 'bir ülkede ve/veya ülkeler arasında iktisadi, askeri, siyasi, bilimsel,kültürel vb. alanlarda köklü tedbirlerle ve kısa bir süre içerisinde meydana getirilen büyük değişiklik, büyük yenilik, inkılap.' devam ediyor. 'kitle halindeki bir toplumsal rejimi şiddet kullanımı sonucunda başarıyla yıkarak yeni bir hükümet biçimi oluşturan bir politik değişme süreci.'gördüğünüz üzere sizin kelimeye bağladığınız koşul iki tanımda da yer almaz. sizin 'ilerici bir adım' eklemesini marksist literatüre atıf yaparak kullandığınız farkındayım ama size biraz kelimenin etimolojisinden bahsedeyim. 'revolvere' latince bir fiil, 'geri dönmek' manasına geliyor. fransızca 'revolte' doğuyor bu kökten; 'isyan' demek ve ondan da 'revolution' yani devrim. ingilizce'deki kök 'revolve' dönmek fiili. revolution da dönmek fiilinden isim oluyor yani dönüşüm, yani devrim. Montesquieu için 'revolution' yalnızca 'hükümet darbesidir. görüldüğü gibi kelime ne soykütük açısından ne de sosyal bilimsel kullanım alanında sizin bahsettiğiniz gibi bir anlam taşımadığı gibi etimolojik kökeninde 'ileri'den çok 'geri' manası var. ancak bunca açıklamadan sonra yine de sizin yaptığınız tanımla kabul edip onun üzerinden yorum yapmayı kabul ediyorum. marksist literatür üzerinden okuma yaptığınız zaman 'ilerici olmayan' hiç bir kökten toplumsal değişime devrim demememiz gerekir. peki mağrip'te yaşananlar ilerici bir adım taşımamakta mıdır gerçekten?

marksist devrim kavramını üzerine konuşalım. bir toplum içindeki iktisadi ilişkilerin tarihsel süreç içinde belirsiz nicel değişikliklere uğradığı ve tarihin belirli bir anında üst yapının değişen bu iktisadi alt yapıyı taşıyamaz hale gelmesi sonucu, alt yapının kendi üretim ilişkilerine denk düşen üst yapısal modeli gerçekleştirmesidir devrim. şimdi mısır örneğine baktığımızda siz söz konusu durumu göremediğinizi mi söylüyorsunuz gerçekten? Mübarek rejimi aslında köhnemiş bir rejim değildi ve

tüm toplumsal ihtiyaçlara karşılık veriyordu. yani Mısır'ın devrimden önceki yönetim biçimi, hukuku vs. Mısır'ın alt yapısal ihtiyaçlarını karşılayabiliyordu, bunu anlamamız gerekiyor sanırım. Onur bey, bu gerçekten oldukça marazi bir düşünce olurdu. Mısır üzerine ya da genelde ortadoğu üzerine çalışan sosyal bilimciler bir hayli zamandır böyle bir sosyal patlama yaşanacağını öngörmekteydiler. bu gerçekten de öngörülemez bir şekilde olmadı. hem marksist okumalar hem güncel sosyolojik okumalar bu bölgede artık katılmış dikta rejimlerinin tutunamayacağını söylemekteydi. kaldı ki, böyle bir çağda yalnızca iktisadi değişimler değildir sorun, küresel dünyada yaşıyoruz ve bu haliyle de etkilişimin hızı korkunç boyutlara vardı. artık devrim yalnızca alt yapıdan da başlamıyor.

sanırım giderek uzuyor cevap, belki de bunu ayrı bir yazı olarak yazmalıyım. devrim aşığı liberaller konusuna gelmek istiyorum. "Yıllardır birçok insan canları pahasına, sosyalizm kavgası uğruna "eşitlik", "özgürlük", "demokrasi" ve "devrim" mücadelesi verirken kapitalizmin uşakları şimdi de sözü geçen kavramları anlamsal olarak yeniden inşa ederek kendi emelleri uğruna pazarlamaktadır" demişsiniz. öncelikle sosyalizmin demokrasi kavgası vermesi durumu biraz belirsiz bir kavram. leninist teoride demokrasi, feodal düzene karşı yeğ tutulan bir uğraktır sadece. bundan öte bir şey ifade etmez, asla amaç değildir, demokrasi içerisinde prolater mücadeleyi yürütmek daha olası bir durum olduğundan bir bakım ehven-i şer durumudur. özgürlük hususuna gelince, lütfen insaf edin, sosyalizm de kapitalizm kadar 'özgürlük' düşmanı bir rejimdi. bu konuda yapılanları buraya aktarmak gibi bir niyetim yok, bunu yazacak sayfa da yok. eşitlik ise, buna kabulüm. sosyalizmde eşitlik, kapitalizmde yalnızca fırsat eşitliği olarak beliren kavramdan biraz daha kendi manasına yakın bir tarafa doğru kayar. fakat bu kavramları geçelim, siz diyorsunuzki zamanında bu kavramları bayraklaştıranlar şimdi liberalizmin uşağı. ben de size şunu diyorum o halde, yine zamanında bu kavramları dilinden düşürmeyenler şimdilerde ulusalcılık batağına saplanmış durumdalar.

'Amerika'nın ülkelere-halklara özgürlük getirmesi' örneğinize bütün kalbimle katılıyorum. sadece bir ekleme yapmak isterim, 'günümüzde özgürlüklerin ancak bu şekilde, kapitalist güçlerin amaçları ile çatışmayarak ve onların elinden gelebileceği fikridir.' şeklinde bitirmişsiniz paragrafı. bu mesele gerçekten günümüze mi ait? ikinci dünya savaşından sonra dünya ikiye bölündüğünde batı bu bölünmüş dünyayı nasıl adlandırıyordu: demir perde ve özgür dünya. açalım, sosyalizm ve kapitalizm. ve bu 'özgür dünya' sosyalizmi yıkıp kapitalizmi yerleştirerek diğer ülkeleri de özgürleştirmek istiyordu. bu sebeple bahsettiğiniz meseleye katılıyorum fakat bunun soğuk savaş sonrası gelişen bir paradigma olduğunu düşünüyorum.

son olarak, yine katıldığım bir söylem var yazıda 'kapitalizmin anlam kargaşası'nı bozmamız gerektiği. evet, sonuna kadar haklısınız fakat yöntemimiz farklı.

beni son derece üzen şey, Türkiye'de ulusalcıların arap devrimlerin, sanki bir resmi politika güdermiş gibi ağız birliğiyle lanetlemesi. hatta, geçenlerde bu sitede, oldukça tanınan bir yazarın yazısı yayımlandı bu konuda. kendisiyle gerçekten yüzyüze tartışabilmeyi isterdim. gerçeklikten bu kadar kopmuş bir analiz, vicdandan bu denli yoksun bir bakış nasıl olabilir bunları sormak isterdim kendisine. ben bütün ulusalcıların böyle düşündüğüne inanmıyorum, inanmak istemiyorum. mısır'da olanları bütünüyle bir kurgu olarak nitelemek, en iyi ihtimalle, insana hiç şans vermemek demektir. geriye ne kalıyor o halde elimize? terör. bundan sonra muhalefet yalnızca terörle mi olacak? Mısır bir örnekti, insanlar sokağa çıktı ve Mübarek gibi bir diktatörü, neredeyse hiç şiddet başvurmada devirdiler. İnsanlık adına buna bir şans vermeliyiz, vermek zorundayız.

cevap

İçeriği Yazan: honour Zaman: Per, 22/09/2011 - 22:36

Sayın atagün öncelikle eleştiriniz için teşekkür ederim. Konuya genel olarak değinecek olursam; Bu yazının muhatabı 2 alan vardır. Birincisi, daha önceye kadar "devrim" gibi bir sözcüğü ağızına bile almaya korkan ve ona saldıran yandaş medya üyelerinden oluşan gerici-liberal kesimlerin şimdi bu kelimeye sarılıp herkesten daha çok devrimci olması olayı. İkincisi ise kendini "sol"da olarak gören liberal solcuların devrim kelimesinde oynayarak bunu BOP'a yandaş biçimde pazarlamaya çalışması. Dolayısı ile sol ile yakından uzaktan ilgisi olmayan 1. kısım oluşan olaylara devrim derken bunu bir

ilerleme olarak görüyor. İkincisi kesim ise olaya "sosyalist devrim" açısından bakıyor. yazı da her iki tarafa değinilirken "ilerici adım" ve "devrim" kelimeleri de yine ard arda değinildi. Bunun haricinde açıklanan bölümde tabiki "sol" adına devrim irdelenmesi yapıldı. yoksa ihtilal anlamında genel bir değerlendirme değil. yoksa her devrim ilerici olacak diye bişey yok ki köklü değişimin olması yeterli misal: İranda şah sonrası yaşananlar..

Bu konuya açıklık getirdikten sonra şunu açık ve net belirteyim ki Arap baharı diye pazarlanan ayaklanmalar zinciri yazıda da belirttiğim gibi ABD ve onun BOP proesi kapsamında attığı adımların yeni bir bölümünden başka birşey değildir ve sadece iktidarların değiştiği(yani oyuncu değişikliğinin olduğu)olaylar zincirinden şu anlık bir "ilerleme" çıkaramıyorum. gidişat da buna doğru değil. Şurayı tabiki kabul edebilirim. sokaklara taşan binlerce kişi arasında bağımsız bir muhalefet, gerçekten eşit haklar dAha iyi koşullar içeren bir yaşam isteyen kitle yok muydu? vardı tabi. ancak onlar da son yaptıkları açıklamalarda "devrimlerinin çalındığını" söylüyorlar. yani ABD ayaklanmalara hazırlıksız falan yakalanmadı bölgede bilakis bir süre sonra bunu kendine koz olarak kullanacak bir biçimde yönetmeye başladı. Sonuç olarak burda önemli olan kitlenin bağımsızlığından çok NATO ve ABD ajanlarına karşı verebileceği direnç idi.. bu gerçekleşmedi.. Ayrıca yanıtınız içinde sizin de bir çelişkiye düştüğünüzü düşünüyorum hem "Mübarek rejimi aslında köhnemiş bir rejim değildi ve tüm toplumsal ihtiyaçlara karşılık veriyordu." derken hem de "Mısır bir örnekti, insanlar sokağa çıktı ve Mübarek gibi bir diktatörü, neredeyse hiç şiddet başvurmada devirdiler." diyerek ayaklanmaları ilerici olarak görüyorsunuz... Bir yazı içinde bence 2 kez yanlışla düşünüyorsunuz. Öncelikle ne Mısır ne de Tunus özgürlükler açısından da, eşitlik kavramı açısından da hiçbir ihtiyacı karşılamıyordu. Ve iki ülkeninde ekonomik anlaşmalar ve gerekse petrol konusunda ABD ile hiçbir zaman çatışmadığını da biliyoruz. Ve evet diktatörler devrildi ama önemli olan soru şu yerine kim geldi? Müslüman kardeşleri nereye koyacağız? Aynen AKP gibi partileşme ve ılımlaşma yolunda olmaları bize bişey ifade etmiyor mu? gene geçenlerde Libya da geçiş konseyinin yeni yönetim düzenimiz ılımlı islam olacaktır açıklamasını nereye koyacağız. Yine bu konseyin başkanı aslında Kaddafinin eski adamı değil miydi. Konu kan ise libyada şimdi zenci kıyımı yapılmıyor mu kaddafi zencileri paralı asker tuttu diye? bu sorular böyle uzayıp gider. sonuç olarak zaman bize herşeyi gösterecektir. olanlar bir oyuncu değişikliği mi yoksa ilerleme mi...

yazdıklarımda çelişki var

İçeriği Yazan: e atagül Zaman: Cum, 23/09/2011 - 12:53

yazdıklarımda çelişki var derken bir yeri çok ciddi biçimde yanlış anlamışsınız onur bey. lütfen çelişki olduğunu düşündüğünüz cümleyi sonuna kadar okuyun. "Mübarek rejimi aslında köhnemiş bir rejim değildi ve tüm toplumsal ihtiyaçlara karşılık veriyordu. yani Mısır'ın devrimden önceki yönetim biçimi, hukuku vs. Mısır'ın alt yapısal ihtiyaçlarını karşılayabiliyordu, bunu anlamamız gerekiyor sanırım." yani sizin yazınızı okuduğumda böyle olduğunu düşünmemiz mi gerekiyor demiştim ve ardından öyle olmadığını açıklamıştım. bu bakımdan çelişki söz konusu değildir.

evet bir yanlış anlaşılma

İçeriği Yazan: honour Zaman: Cts, 24/09/2011 - 00:28

evet bir yanlış anlaşılma olmuş sanırım. Anlamış olarak cevap verirsem cevabım yine hayır olur sayın atagül. hayır, bilakis Mısır'ın emperyalist müdahale önceki yönetim biçimi(devrim öncesi demiyorum)ile şimdiki arasında bir fark olmadığını söylüyorum. Bu Tunus ve Libya için de geçerli. Değişen tek şey iktidar ve ona bağlı olan organların başında bulunanlardır diyorum. Bakın Ortadoğu liderleri ile ister "dost" olsun isterse "düşman", ABD ve emperyal güçler bu ayaklanmalardan önce de devrik liderler ile anlaşıyor istediğini yaptırıyordu. Buna Irak da petrol de dahil. Yazının konusu aslında kavramların içinin boşaltılıp istenen biçimde pazarlanması idi ama madem arap baharına saplanıp kaldık onu da burda yazalım. Siz diyorsunuz ki;

"mısır'da olanları bütünüyle bir kurgu olarak nitelemek, en iyi ihtimalle, insana hiç şans vermemek demektir. geriye ne kalıyor o halde elimize? terör. bundan sonra muhalefet yalnızca terörle mi olacak? Mısır bir örnekti, insanlar sokağa çıktı ve Mübarek gibi bir diktatörü, neredeyse hiç şiddet başvurmadan devirdiler. İnsanlık adına buna bir şans vermeliyiz, vermek zorundayız."

ben de diyorum ki şans mı vermek? nasıl? ne şekilde? Olanları "ilerici bir adım" olarak sayıg kendimizi kandırarak mı? yoksa "devrim" diye alkışlayarak mı? Şunu dedim, yine diyorum; ayaklanmalar dikta yönetiminden bıkmış ve sıkışan bir halkın patlayan bir tepkimesi olabilir. gerçekten "devrimci" bir süreç doğurmak isteyenler olabilir ama sonuç olarak önemli olan bu değil ne yazık ki bu halk tepkimelerinin ne derece bağımsız kaldığı, kalanların da NATO ve paralı askerlere karşı ne tür bir direnç gösterebileceğidir.. ve açıkça belli oluyor ki bahsettiğimiz bağımsız muhalefetin gücü ayaklanmaları ABD kontrolüne girmeye engel olabilecek nitelikte değil. sonuç? sonuç açık ve net. bu süreç içinde yaşananları nereye koyacağız;

- mesela,zamanında Kahire Amerikan Üniversitesi'nde içinde bugünkü olayların içinde olan Mısırlıların da bulunduğu "Mısır ve Arap Dünyası Nereye Gidiyor?" panelinde "devrim" konusunun işlenmesine ne diyeceğiz. konuşmacılardan "devrim" dersi Scott Guggenheim şu cümleyi kuruyor : "aşırıılık öldü ve daha başarılı islami partiler parlamenter sistem içinde yarışmaya başladılar, ama hiçbirisi sistem üzerinde hakimiyet kuramadı" Sistem, Dünya Bankası ve ortaklarının sistemiydi, islamcılar da yeni aktörler...Bu bakımdan aynı şekilde "ılımlılaşarak" yeni bir aktör olarak partileşme sürecini hızlandıran Müslüman Kardeşleri nereye koacağız?

- Mesela, bu "bahara" 300 milyon dolarlık yardım yapan Türkiye'yi,G-8 ülkelerinin Fransa'daki zirvede Arap "devrimlerinin" tamamlanması için 20 milyar dolar borç önermelerini nereye koyacağız?

- mesela, özellikle Trablus'ta Kaddafi güçlerine karşı savaşan "isyancılara" havadan silah ve mühimmat içeren paketler attıklarını doğrulayan Fransa ordusunu nereye koyacağız?

- Mesela, Suriyeli muhalif yarbay Hüseyin Harmuş'un, Suriye devlet televizyonuna yaptığı "itiraf"larda; Züheyir el-Sıddık'ın ve Müslüman Kardeşler'in, Hama, Idleb ve Humus gibi illere silah kaçırdığını söylerken, bu silahların, Türkiye sınırından "tüccarlar" eliyle Suriye tarafına geçirildiğini iddiasını nereye koyacağız?

- mesela, İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün yaptığı açıklamaya göre diktatör Mübarek'in ardından arap baharı ile yönetimi ele alan ordunun geçen zamanda 12 bin kişinin tutuklandığı, yani mübarek dönemini aratmadığını nereye koyacağız?

- mesela, Libyadaki Geçici Ulusal Konsey'in (NTC) lideri Mustafa Abdül Celil'in, Trablus'taki Şehitler Meydanı'nda destekçilerine yaptığı konuşmada, Libya halkının "ılımlı İslam" ile yönetilmesi gerektiğini söylemesini nereye koyacağız?

sayın atagül daha devam etmem gerek yok bu liste böyle uzar. Dediğim gibi konuda anlatmak istediğim kavramların pazarlanma şekli idi ortadoğuda bir devrimin olup olmaması değil ama konu açıldı bende söyledim ve söylüyorum da , kapitalizmi yıkamayan onu güçlendirir, herşey ortada, sahte olan eşitliğe de , özgürlüğe de, devrime de geçit yok, şans da yok...

tartışma için teşekkürler...

yorum

İçeriği Yazan: Özgür(Doğrulanmamış) Zaman: Cts, 03/12/2011 - 15:50

Yazıyı okudum..Onur Bey'in dediği gayet mantıklı bu yazının 2 muhattabı var.Bir de muhattabı olmak istemeyen halk var..

- [Dış Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (22/05/2024 - 13:23 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/okur-makale/kapitalizm-ve-yaymaya-calistigi-anlam-kargasasi>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/honour>

[2] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>